

Sygn. akt XIV C 905/22 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 listopada 2022 r.

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy XIV Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Sądu Rejonowego Aleksandra Smólska-Kreft
Protokolant:	sekretarz sądowy Ziemowit Jasieniecki

po rozpoznaniu w dniu 24 listopada 2022 r. w Bydgoszczy

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej w W.

przeciwko G. R.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 349,00 zł (trzysta czterdzieści dziewięć złotych 00/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwot:

a. 349 zł od dnia 3 stycznia 2020 roku do 3 kwietnia 2020 roku;

b. 349 zł od 3 kwietnia 2020 roku do dnia zapłaty;

2. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

3. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 59,42 zł (pięćdziesiąt dziewięć złotych 42/100) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Aleksandra Smólska-Kreft

Sygn. akt I C 905/22

UZASADNIENIE

W dniu 28 listopada 2021 r., po umorzeniu postępowania w elektronicznym postępowaniu upominawczym (4 października 2021 r.), powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą W. wniósł pozew o zapłatę kwoty 698,00 zł przeciwko G. R..

W uzasadnieniu wskazał, że pozwany zawarł z powodem umowę ubezpieczenia OC na okres od 2 lipca 2019 r. do 1 lipca 2020 r. nr (...).Składka miała zostać zapłacona w 4 ratach, z których pozwany dwie zostały zapłacone w całość. Terminy zapłaty pozostałych rat przypadły 2 stycznia 2020 r. i 2 kwietnia 2020 r. Dodał, że pozwany nie uregulował należności mimo wezwania do zapłaty.

Sąd wydał nakaz zapłaty zgodnie z żądaniem pozwu.

W sprzeciwie pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości. Zakwestionował roszczenie co do zasady wskazując, że zapłacił wszystkie składki, na dowód czego składa potwierdzenia zapłaty. Nie posiada potwierdzenia zapłaty czwartej raty, które prawdopodobnie zaginęło.

W piśmie z dnia 20 czerwca 2022 r. r. powód wskazał, że potwierdza wpłaty udowodnione przez powoda, z tym, że jedna dotyczy pierwszej raty, a druga z racji tego, że nie wskazywała jakiego okresu dotyczy została zaksięgowana na najdalej wymagalną należność, czyli na zaległość z umowy obowiązującej w latach 2018-2019. Umowa powyższa jest przedmiotem sprawy I Nc 8836/21.

W piśmie z 3 sierpnia 2022 r. pozwany zaprzeczył jakoby nie opisał właściwie wpłaty, bowiem opatrzył ją właściwym numerem polisy , a nie /2.

W piśmie z dnia 16 września 2022 r. powód podtrzymał żądanie pozwu wskazując, że strony zawarły trzy umowy w kolejnych latach o numerze (...). Powód nadał im w swoich systemach dodatkowe numery przed lub po numerze polisy /1,/2,/3. (...) powoda nadaje jeden numer polisy w przypadku ubezpieczenia tego samego przedmiotu przez tę sama osobę.

Sąd ustalił, co następuje:

Strony zawarły umowy ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej samochodu osobowego marki F. (...) o numerze rejestracyjnym nr CB 860FN na okresy od 2 lipca 2017 r. do 1 lipca 2018 r., od 2 lipca 2018 r. do 1 lipca 2019 r. i od 2 lipca 2019 r. do 1 lipca 2020 r. Na dowód zawarcia każdej z umów umowy powód wystawił polisę (...).

Okoliczności bezsporne, a nadto polisa nr (...), k. 21-23.

Składki za poszczególne lata były rozłożone na raty, których to rat pozwany nie płacił w terminach. Składki należne w styczniu 2020 r. i kwietniu 2020 r. wynosiły po 349 zł.

O. ści bezsporne.

Na poczet ubezpieczenia za okres od 2 lipca 2019 r. do 1 lipca 2020 r. pozwany wpłacił I ratę - 355,75 zł przelewem , II ratę z odsetkami 356 zł gotówką i w dniu 3 kwietnia 2020 r. dokonał wpłaty kwoty 349 zł przelewem opisanym G. R. (...)-(...) B. ul. (...), Polisa nr (...).

O. ści bezsporne, a nadto dowód: dowody przelewów – k. 39i 40.

W związku z zaległościami w zapłacie należności z tytułu umowy łączącej strony od 2 lipca 2018 r. do 1 lipca 2019 r. dnia 15 listopada 2021 r. powód złożył pozew o zapłatę, w sprawie I Nc 8836/21, poprzedzony pozvem w elektronicznym postępowaniu upominawczym. W uzasadnieniu wskazał, że pozwany zawarł z powodem umowę ubezpieczenia OC na okres od 2 lipca 2018 r. do 1 lipca 2019 r. nr (...). Składka miała zostać zapłacona w 4 ratach, z których pozwany dwie zostały zapłacone w całość, a trzecia wynosząca 317 zł została zapłacona w części – 79,22 zł . Terminy zapłaty przypadły 2 stycznia 2019 r. i 2 kwietnia 2019 r. Dodał, że pozwany nie uregulował należności mimo wezwania do zapłaty . Sąd wydał nakaz zapłaty zgodnie z żądaniem pozwu, który doręczono pozwanemu przez awizo. Nakaz jest prawomocny.

D. ód : pozew w sprawie I Nc 8836/21, polisa nr (...) k. 11-14 akt I Nc 8836/21

Sąd zważył, co następuje:

Powyższych ustaleń Sąd dokonał w oparciu o wyżej wymienione dokumenty których autentyczność i prawdziwość nie były kwestionowane przez strony, a także nie budziły wątpliwości Sądu.

Przepis art. 805 k.c. stanowi, iż przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swojego przedsiębiorstwa spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Z treści przepisu art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (tekst jedn. Dz. U. z 2022 poz. 2277.) wynika, że posiadacz pojazdu mechanicznego jest obowiązany zawrzeć umowę obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem posiadanego przez niego pojazdu. Umowę ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych zasadniczo zawiera się na okres 12 miesięcy, który kończy się z upływem dnia poprzedzającego początkowy dzień okresu ubezpieczenia (art. 26 ustawy).

Zgodnie z treścią art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

Na gruncie przedmiotowej sprawy powyższe przepisy oznaczają, iż powód powołując się na zawarcie kolejnych umów umowy ubezpieczenia i określony sposób zaliczenia wpłaconych składek winien wykazać, iż do zawarcia takich umów doszło oraz szczegółowego rozliczenia wpłaconych przez pozwanego kwot, a pozwany winien przeprowadzić dowód przeciwny, na okoliczność że konkretne składki zostały uiszczone na poczet konkretnych umów.

Sąd uznał, iż powód udowodnił zawarcie co najmniej dwóch umów ubezpieczenia z pozwanym, a pozwany udowodnił wpłatę trzech kwot w okresie obowiązywania umowy opisanej w pozwie. Jak wskazano wyżej umowa ubezpieczenia obowiązkowego pojazdu zawierana jest na rok. Po jego upływie powstaje obowiązek zawarcia nowej umowy lub w określonych warunkach dochodzi do przedłużenia poprzedniej i na kolejny okres ubezpieczenia ubezpieczyciel ma obowiązek wystawić polisę potwierdzającą jej zawarcie. Powód wystawił polisę zarówno na okres łączącej strony umowy w okresie od lipca 2018-2019 jak i 2019 i 2020 r. Problem pojawił się stąd, że opatrzył je identycznym numerem, przynajmniej taki numer wskazał ubezpieczonemu pozwanemu - sam, na potrzeby swoich systemów opatrzył każdą umowę dodatkową cyfrą 1,2,3, ale nie podawał tak powstałego numeru ubezpieczonemu. Dlatego ten wpłacając składki wpisywał tylko podstawowy numer polisy, co zasadniczo powinno wystarczyć dla zindywidualizowania składki. W ocenie Sądu nieprawidłową i wprowadzającą w błąd konsumenta jest praktyka opatrzenia kolejnych, nowych umów ubezpieczenia zawartych na nowe okresy i z nowymi warunkami ubezpieczenia identycznym numerem co poprzednie. W ten sposób ubezpieczony pozostaje w błędnym przekonaniu, że prawidłowo opisuje tytuł przelewu. Nie ma on obowiązku porównywania numerów starych umów z umową bieżącą. A ubezpieczyciel w tej sytuacji winien wyjaśnić z dłużnikiem na poczet jakiej należności dokonuje wpłaty. Z przepisu art. 451 kc wynika, że dłużnik mający względem tego samego wierzyciela kilka długów tego samego rodzaju może przy spełnieniu świadczenia wskazać, który dług chce zaspokoić. W ocenie Sądu pozwany dokonał takiego wskazania. Skoro nie podał dodatkowego numeru, którym sam powód opatrzył na swoje potrzeby kolejne umowy, to powód nie mógł mieć pewności jakie świadczenie dłużnik chce spełnić. W tej sytuacji winien poinformować w jaki sposób zaliczył wpłatę. Z akt sprawy nie wynika, aby powód wystawił pokwitowanie w jaki sposób zaliczył wpłatę z kwietnia 2020 r., a z akt sprawy I Nc 8836/21 w ogóle nie wynika, aby kwota 349 zł została zaliczona przez ubezpieczyciela na poczet wcześniejszej umowy. Powód wskazał ogólnie, które składki zostały zapłacone w całości, a która w części, ale nie opisał dat i kwot dokonanych wpłat, ani tym bardziej ich nie załączył do pozwu. Z art. 354 kc wynika, że dłużnik powinien wykonać zobowiązanie zgodnie z jego treścią i w sposób odpowiadający jego celowi społeczno-gospodarczemu oraz zasadom współżycia społecznego, a jeżeli istnieją w tym zakresie ustalone zwyczaje - także w sposób odpowiadający tym zwyczajom. W taki sam sposób powinien współdziałać przy wykonaniu zobowiązania wierzyciel. Pozwany udowodnił dokonanie w dniu 3 kwietnia 2020 r. wpłaty na kwotę odpowiadającą wysokości składki obowiązującej w umowie ubezpieczeniowej, której dotyczy sprawa i która w chwili wpłaty wiązała strony. Opisał ją właściwym numerem polisy. W ocenie Sądu powód zupełnie dobrowolnie zaliczył tę składkę na poczet poprzednio łączącej strony umowy, a przynajmniej twierdzi, że tak zrobił, co w ogóle nie wynika z dokumentów dołączonych ani do sprawy niniejszej ani do sprawy I Nc 8863/21. Zabrakło tu ze strony wierzyciela współdziałania, o którym mowa w przytoczonym przepisie. W tej sytuacji Sąd uznał, że pozwany uiszczył trzecią ratę składki z opóźnieniem, za co naliczył odsetki od dnia jej wymagalności do dnia rzeczywistej zapłaty (3 kwietnia 2020 r.) i nie uiszczył czwartej raty składki, której zapłatę zasądził w punkcie 1 wyroku.

O kosztach procesu orzeczono mając na uwadze przepis art. 100 k.p.c., przewidujący zasadę kompensaty kosztów procesu. Z uwagi na fakt, iż powód żądał kwoty 698 zł a zasądzono na jego rzecz 349 zł należało uznać, iż wygrał sprawę w 50 %. Koszty poniesione przez powoda wyniosły 118,85 zł i objęły opłatę skarbową od pełnomocnictwa 17 zł, opłatę notarialną za poświadczenie pełnomocnictwa w kwocie 1,85 zł oraz opłatę sądową od pozwu w kwocie 100 zł. W tym stanie rzeczy Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 59,42 zł stanowiącą połowę kosztów poniesionych przez powoda (punkt 3 sentencji wyroku).

SSR Aleksandra Smólska - Kreft